

29 Δεκεμβρίου, 1990

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

SWIPE LIMITED,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 648/89).

-
- Εμπορεύματα — Άδεια εισαγωγής ελεγχόμενων εμπορευμάτων — Διακριτική εξουσία του Υπουργού Εμπορίου και Βιομηχανίας — Ο περί Κανονισμού Εισαγωγών Νόμος του 1962 (Ν. 49/62) όπως τροποποιήθηκε με τον περί Κανονισμού Εισαγωγών (Τροποποιητικό) Νόμο του 1967 (Ν. 7/67) — Εφαρμοστέες αρχές.* 5
- Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα — Άρθρο 28 — Αρχή της ισότητας — Η κατάταξη των εισαγωγών ελεγχόμενου εμπορεύματος σε παραδοσιακούς και νέους εισαγωγείς (Κ.Δ.Π. 88/88), δεν θεωρήθηκε ότι παραβιάζει την εν λόγω αρχή.* 10
- Λέξεις και Φράσεις — "Ίσοι ενώπιον του Νόμου" στο Άρθρο 28.1 του Συντάγματος.*
- Η αιτήτρια Εταιρεία (η αιτήτρια) εισάγει, κατασκευάζει και εμπορεύεται είδη καθαρισμού κουζίνας, όχι όμως ελαστικά γάντια. Υπέβαλε αίτηση για εισαγωγή 50.000 ζευγών ελαστικών γαντιών από το εξωτερικό. Η αίτησή της η οποία εγκρίθηκε στις 29.7.89, αφορούσε την εισαγωγή 1.020 ζευγών μόνο. Και αυτό, καθότι ο αρμόδιος Υπουργός, μέσα στα πλαίσια των εξουσιών του δυνάμει του Διατάγματος του 1988 (Κ.Δ.Π. 88/88), που προνοούσε ότι απαιτείται η εξασφάλιση άδειας για εισαγωγή των καθοριζομένων εμπορευμάτων, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται τα ελαστικά γάντια, αποφάσισε να παραχωρήσει μέσα στο 1989, άδειες εισαγωγής για 58.000 ζεύγη γαντιών κουζίνας. Αποφάσισε ακόμη ότι άδειες 25

για το 85% της συνολικής ποσότητας θα εκδίδονταν σε εισαγωγείς που είχαν εισαγάγει ελαστικά γάντια στα τρία αμέσως προηγούμενα χρόνια, ενώ σε νέους εισαγωγείς θα εκδίδονταν άδειες εισαγωγής για το υπόλοιπο 15% της συνολικής ποσότητας.

5

Η αιτήτρια πρόβαλε τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως κατά της πιο πάνω απόφασης:

- 10 1. Η διάκριση των εισαγωγέων που αναφέρεται πιο πάνω, συνιστά δυσμενή διάκριση σε βάρος της αιτήτριας, κατά παράβαση του Άρθρου 28.1 και 2 του Συντάγματος.
- 15 2. Το Διάταγμα στον βαθμό που επιτρέπει την από μέρους του Υπουργού διάκριση μεταξύ των εισαγωγέων, είναι ultra vires του Άρθρου 3(1) του Νόμου, το οποίο επιτρέπει μόνο τον περιορισμό και τη ρύθμιση εισαγωγής του ελεγχόμενου εμπορεύματος.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή και αποφάνθηκε ότι:

20

1. Ο όρος "δυσμενής διάκριση" στο Άρθρο 28 του Συντάγματος δεν αποκλείει λογικές διακρίσεις. Δυσμενής διάκριση υπάρχει μόνο όταν υποβάλλονται σε διαφορετική μεταχείριση δύο καθ' όλα όμοιες περιπτώσεις.

25

2. Η κατάταξη των εισαγωγέων ελεγχόμενου εμπορεύματος σε παραδοσιακούς και νέους, γινόταν πάντοτε κατ' εφαρμογή διαταγμάτων όμοιων με το υπό κρίση Διάταγμα και ουδέποτε κρίθηκε ως αυθαίρετη ή παράλογη ή ως αντιβαίνουσα προς την αρχή της ισότητας.

30

3. Το επίδικο Διάταγμα εξεταζόμενο υπό το φως το άρθρου 3 του Νόμου, δεν περιέχει τίποτε που να υποστηρίζει την άποψη ότι είναι ultra vires του εξουσιοδοτούντος αυτού Νόμου.

35

4. Τόσο το Άρθρο 3 του Νόμου, όσο και το Διάταγμα, ορθά ερμηνευόμενα, παρέχουν στον Υπουργό εξουσία επιλογής του εισαγωγέα και καθορισμού της ποσότητας του ελεγχόμενου εμπορεύματος αναφορικά με την οποία θα παραχωρηθεί η άδεια εισαγωγής. Ο Υπουργός ενήργησε μέσα στα πλαίσια της διακριτικής του εξουσίας στην αντιμετώπιση του όλου θέματος. Δεν σημειώθηκε πλάγιη περί τα πράγματα ή το Νόμο ή κατάχρηση εξουσίας.

40

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Mikrommatis v. Republic 2 R.S.C.C. 125,

Constantinou v. Republic (1966) 3 C.L.R. 572,

5

Miliotis v. Republic (1969) 3 C.L.R. 597,

Impalex Agencies Ltd v. Republic (1970) 3 C.L.R. 361,

10

Savvides v. Republic (1988) 3(B) C.L.R. 1359.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία αρνήθηκαν την παραχώρηση άδειας εισαγωγής 50.000 ζευγών ελαστικών γαντιών στους αιτητές.

15

Π. Δημητρίου, για την Αιτήτρια Εταιρεία.

20

Στ. Ιωαννίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

25

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Η Αιτήτρια Εταιρεία εισάγει, κατασκευάζει και εμπορεύεται είδη καθαρισμού κουζίνας, όχι όμως ελαστικά γάντια.

Στις 4 Μαρτίου 1988 ο Υπουργός Εμπορίου και Βιομηχανίας (που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως "ο Υπουργός") δημοσίευσε στο Τρίτο Παράρτημα της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας αρ. 2305 τον περί Κανονισμού Εισαγωγών (Έλεγχος και Ρύθμισης Εμπορευμάτων) Διάταγμα του 1988 (Κ.Δ.Π. 88/88 που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως "το Διάταγμα") με το οποίο απαιτείται η εξασφάλιση άδειας του Υπουργού για την εισαγωγή εμπορευμάτων που καθορίζονται στον Πρώτο Πίνακα του Διατάγματος. Τα ελαστικά γάντια περιλαμβάνονται στα καθοριζόμενα στον πιο πάνω Πίνακα εμπορεύματα και κατατάσσονται στη Δασμολογική Κλάση 40.15.

30

35

40

Το ουσιώδες μέρος του Διατάγματος έχει ως εξής:

"Αριθμός 88

Ο ΠΕΡΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΩΝ ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ 49 ΤΟΥ 1962 ΚΑΙ 7 ΤΟΥ 1967)

5

Διάταγμα δυνάμει του άρθρου 3

10 Δεδομένου ότι κατέστη αναγκαίο για το δημόσιο συμφέρον να περιορισθεί και ρυθμισθεί η εισαγωγή εμπορευμάτων για τους σκοπούς που αναφέρονται στο εδάφιο (1) του άρθρου 3 του περί Κανονισμού Εισαγωγών Νόμου, ο Υπουργός Εμπορίου και Βιομηχανίας, ασκώντας τις εξουσίες που χορηγούνται σ' αυτόν από το άρθρο 3 του εν λόγω Νόμου, με το
15 παρόν Διάταγμα διατάσσει τον περιορισμό και ρύθμιση της εισαγωγής εμπορευμάτων σύμφωνα με τα ακόλουθα:

20 1. Το παρόν Διάταγμα δύναται να αναφέρεται ως το περί Κανονισμού Εισαγωγών (Έλεγχος και Ρύθμισις Εμπορευμάτων) Διάταγμα του 1988.

2. Στο παρόν Διάταγμα, εκτός εάν άλλως προκύπτει από το κείμενο, "εισαγωγέας" σημαίνει -

25 (α) πάντα μόνιμο κάτοικο της Δημοκρατίας ασκούντα εργασία στη Δημοκρατία, ή

30 (β) πάντα οργανισμό προσώπων αποτελούντα νομικό πρόσωπο ή μη και ασκούντα εργασία στη Δημοκρατία, αλλά δεν περιλαμβάνει οποιαδήποτε υπερπόντια εταιρεία που έχει εγγράψει γραφείο εργασίας στη Δημοκρατία μετά τις 4 Μαΐου, 1967.

35 "Το περί Τελωνειακών Δασμών Νομοσχέδιο" σημαίνει το περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νομοσχέδιο του 1988.

40 "Προέλευση από οποιαδήποτε χώρα" όταν χρησιμοποιείται σε σχέση με την εισαγωγή εμπορευμάτων σημαίνει την προέλευση από τη χώρα στην οποία τα εμπορεύματα έχουν παραχθεί, βιομηχανοποιηθεί ή υποστεί την τελική τους ουσιαώδη επεξεργασία και "προέλευση" θα ερμηνεύεται ανάλογα.

"Υπουργός" σημαίνει τον Υπουργό Εμπορίου και Βιομη-

χανίας και περιλαμβάνει οποιοδήποτε υπάλληλο στο Υπουργείο του που εξουσιοδοτείται εγγράφως να ενεργεί εκ μέρους του για τους σκοπούς του παρόντος Διατάγματος.

3. Η εισαγωγή στη Δημοκρατία οποιωνδήποτε εμπορευμάτων δεν επιτρέπεται εκτός από εισαγωγήα: 5

Νοείται ότι σε ειδικές περιπτώσεις, εάν ο Υπουργός ήθελε θεωρήσει σκόπιμο, δύναται να παραχωρήσει άδεια εισαγωγής σε μη εισαγωγήα. 10

4. Άπαντα τα εμπορεύματα τα καθοριζόμενα στον Πρώτο Πίνακα του παρόντος Διατάγματος υπόκεινται σε άδεια εισαγωγής." 15

Εκδίδοντας το πιο πάνω Διάταγμα ο Υπουργός άσκησε την εξουσία που του παρέχει το άρθρο 3 του περί Κανονισμού Εισαγωγών Νόμου του 1962 (Νόμος 49/62) όπως έχει τροποποιηθεί από τον περί Κανονισμού Εισαγωγών (Τροποποιητικό) Νόμο του 1967 (Νόμος 7/67) που προνοεί τα εξής: 20

"3(1) Ο Υπουργός δύναται, οσάκις καθίσταται αναγκαίον εν τω δημοσίω συμφέροντι όπως περιορισθή και ρυθμισθή η εισαγωγή εμπορευμάτων ίνα ενθαρρυνθή η τοπική παραγωγή και βιομηχανία, βελτιωθή το εμπορικόν ισοζύγιον, τηρηθώσιν αι διεθνείς υποχρεώσεις ή αναπτυχθή η οικονομία της Δημοκρατίας, δια Διατάγματος δημοσιευομένου εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας, να περιορίξη και ρυθμίξη την εισαγωγήν των εν τω Διατάγματι καθοριζομένων εμπορευμάτων. 25

(2) Παν Διάταγμα δύναται να εμπεριέχει τοιαύτας δευτερευούσας, επακολούθους και συμπληρωματικές διατάξεις, ως ο Υπουργός ήθελε κρίνει αναγκαίας ή σκοπίμους δια την εφαρμογήν του Διατάγματος και άνευ επηρεασμού της γενικότητος της προμνησθείσης διατάξεως, παν τοιούτον Διάταγμα δύναται να προνοή την προηγούμενην εκ του Υπουργού, παροχήν αδείας δια την εισαγωγήν των τοιούτων εμπορευμάτων." 30 35

Σχετική με τις εξουσίες του Υπουργού είναι και η πρόνοια του άρθρου 4 του Νόμου η οποία λέγει τα εξής: 40

"4(1) Οσάκις η έκδοσις αδείας καθίσταται αναγκαία δυνάμει των διατάξεων οιοδήποτε Διατάγματος, αυτή θα είναι εν των νενομισμένων τύπω.

(2) Ο Υπουργός κέκτηται διακριτικής εξουσίας όπως:-

(α) παραχωρή ή αρνηθεί τοιαύτην άδειαν·

5 (β) εκδίδη την άδειαν υπό τους κατά την κρίσιν αυτού δέοντος όρους·

10 (γ) ακυροί, αναστέλλη ή τροποποιή την τοιαύτην άδειαν ή τους όρους υφ'ους αυτή εξεδόθη:

15 Νοείται ότι, οσάκις δυνάμει των όρων αδείας τινός ηνοιχθη ανέκκλητος πίστωσης, ή συνέστη συμβατική υποχρέωσις, απαγορεύεται η ακύρωσις, αναστολή ή τροποποίησης της άδειας, ή των όρων υφ' ους αυτή εξεδόθη, πριν ή εκπνεύση η τοιαύτη ανέκκλητος πίστωσις ή πριν ή η τοιαύτη συμβατική υποχρέωσις εκπληρωθή, ακυρωθή, ή άλλως αποσβεσθή, ή ευλόγως θεωρηθή εκπληρωθείσα, ακυρωθείσα ή άλλως αποσβεσθείσα."

20 Έπεται από τις πιο πάνω διατάξεις ότι στην παρούσα περίπτωση ο Υπουργός έχει διακριτική εξουσία να εγκρίνει με όρους ή χωρίς όρους ή να αρνηθεί την έγκριση άδειας σε εισαγωγείς για εισαγωγή ελαστικών γαντιών. Έχει επίσης διακριτική εξουσία να ακυρώνει, αναστέλλει ή τροποποιεί την άδεια ή τους όρους κάτω από τους οποίους εκδόθηκε. Όσο πλατιά και να φαίνεται εκ πρώτης όψεως η διακριτική αυτή εξουσία, η άσκηση 25 της περιορίζεται από την υποχρέωση του Υπουργού να ενεργεί στην κάθε συγκεκριμένη περίπτωση κατά νόμιμο τρόπο, δηλαδή μέσα στα πλαίσια και για την εξυπηρέτηση των σκοπών του Νόμου και του Διατάγματος. Σε ενάντια περίπτωση η ενέργεια του 30 Υπουργού θα συνιστούσε υπέρβαση των εξουσιών του και θα υπόκειτο σε ακύρωση. Θα μπορούσα επί του προκειμένου να προσθέσω, υπό μορφή γενικής παρατήρησης ή αρχής, ότι η άσκηση της διακριτικής εξουσίας του Υπουργού υπόκειται επίσης σε ακύρωση αν διαπιστωθεί ότι δεν έλαβε υπόψη του όλα τα 35 ουσιώδη γεγονότα ή ενήργησε κάτω από το βάρος πλάνης ως προς τα γεγονότα ή ως προς το δίκαιο που έπρεπε να εφαρμόσει στην κάθε περίπτωση, ή για εξυπηρέτηση αλλότριου σκοπού.

40 Μέσα στα πλαίσια των εξουσιών του κάτω από το επίδικο Διάταγμα ο Υπουργός αποφάσισε να παραχωρήσει μέσα στο 1989 άδειες εισαγωγής για 58,000 ζεύγη ελαστικά γάντια κουζίνας. Αποφάσισε ακόμα ότι για ένα μεγάλο ποσοστό της συνολικής ποσότητας, το οποίο καθόρισε σε 85% που αντιστοιχούσε σε 49,776

ζεύγη, άδειες εισαγωγής θα εκδίδονταν σε εισαγωγείς που θα παρ-
ρουσίαζαν αποδεικτικά στοιχεία ότι είχαν εισαγάγει ελαστικά γάν-
τια στα τρία αμέσως προηγούμενα χρόνια, δηλαδή, στην περίοδο
1985-1987, σε νέους δε εισαγωγείς θα εκδίδονταν άδειες εισαγωγής
πάνω σε ίση βάση μεταξύ τους, για το υπόλοιπο 15% της συνολι- 5
κής ποσότητας, που αντιστοιχούσε σε μόνο 8,772 ζεύγη. Με τη δι-
ευθέτηση αυτή αναγνωρίζονται δυο κατηγορίες εισαγωγέων. Το
κριτήριο για κατάταξη στην πρώτη κατηγορία που θα τυγχάνει ευ-
νοϊκότερης μεταχείρισης ήταν η από μέρους των μελών της εισα-
γωγή γαντιών στο παρελθόν. Στη δεύτερη κατηγορία με ουσιαστι- 10
κά μειωμένο ποσοστό εισαγωγής για το καθένα από τα μέλη της, κα-
τατάσσονται οι "νέοι" εισαγωγείς αυτού του είδους εμπορεύματος,
νοούμενου πάντοτε ότι θα υπέβαλαν σχετική αίτηση το αργότερο
μέχρι 18 Φεβρουαρίου 1989, σύμφωνα με ανακοίνωση του Υπουρ- 15
γείου η οποία εκδόθηκε στις 7 Μαρτίου 1989 και ανακοινώθηκε
από το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου και τον εγχώριο τύπο.

Στις 27 Δεκεμβρίου 1988 η Αιτήτρια υπέβαλε αίτηση για να ει-
σάγει από τη Δυτική Γερμανία 50,000 ζεύγη γάντια με χώρα προ-
έλευσης τη Μαλαισία. Η Αιτήτρια κατατάχθηκε στην κατηγορία 20
των "νέων" εισαγωγέων εφόσον ουδέποτε υπέβαλε οποιαδήποτε
στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι είχε εισάξει ελαστικά γάντια
μέσα στην αμέσως προηγούμενη τριετία. Εκτός από την Αιτήτρια
αίτηση εισαγωγής υπέβαλαν και δέκα άλλοι νέοι εισαγωγείς. Στην
πρώτη κατηγορία κατετάγησαν τέσσερις συνολικά εισαγωγείς 25
στους οποίους κατανεμήθηκε η εισαγωγή του 85% της όλης ποσό-
τητας για την οποία είχε εγκριθεί εισαγωγή, εκτός 201 δωδεκάδων
ζεύγη που παρέμειναν αδιάθετα και τα οποία προστέθηκαν στην
ποσότητα που προοριζόταν για τους νέους εισαγωγείς, ανεβάζο- 30
ντας την σε 11,196 ζεύγη. Στον καθένα από τους νέους εισαγωγείς
αναλογούσε ποσότητα 85 δωδεκάδων, δηλαδή 1,020 ζεύγη.

Στις 29 Ιουλίου 1989 η αίτηση της Αιτήτριας εγκρίθηκε για
1,020 μόνο ζεύγη γάντια αντί 50,000 ζεύγη που ζητούσε. Ενα- 35
ντίον αυτής της απόφασης στρέφεται η παρούσα προσφυγή με
την οποία η Αιτήτρια ζητά την πιο κάτω θεραπεία:

"(Α) Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη ή/και απόφαση των
Καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 29.7.89 με την οποία οι Καθ'
ων η Αίτηση αργήθηκαν την παραχώρηση άδειας εισαγωγής 40
50,000 ζευγών ελαστικών γαντιών στους Αιτητές είναι πα-
ράνομη, άκυρη και χωρίς κανένα νομικό αποτέλεσμα."

Παρά το γεγονός ότι τόσο στην Αίτηση όσο και στη γραπτή

αγόρευση του δικηγόρου της Αιτήτριας αναφέρονται διάφοροι λόγοι για την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, στο μεταγενέστερο στάδιο των προφορικών διευκρινίσεων η αιτούμενη ακύρωση περιορίστηκε στους ακόλουθους δύο λόγους:

5

1. Η διάκριση των εισαγωγέων σε εισαγωγείς που έκαμαν εισαγωγές γαντιών κατά την τελευταία τριετία, αφενός, και νέων εισαγωγέων, αφετέρου, και η έκδοση στους πρώτους αδειών εισαγωγής για το 85% της όλης ποσότητας, ανεξάρτητα του αριθμού τους, σε βάρος των νέων εισαγωγέων, συνιστά δυσμενή διάκριση σε βάρος της Αιτήτριας κατά παράβαση του άρθρου 28.1 και 2 του Συντάγματος.

10

2. Εν πάση περιπτώσει, στο βαθμό που επιτρέπει την από μέρους του Υπουργού διάκριση μεταξύ εισαγωγέων στην οποία έχω ήδη αναφερθεί, το Διάταγμα είναι *ultra vires* του άρθρου 3(1) του Νόμου το οποίο επιτρέπει μόνο τον περιορισμό και ρύθμιση της εισαγωγής του ελεγχόμενου εμπορεύματος και όχι την κατάταξη των εισαγωγέων σε κατηγορίες.

15

20

Αναφορικά με τον ισχυρισμό της Αιτήτριας για δυσμενή διάκριση σε βάρος της και παραβίαση της αρχής της ισότητας ενώπιον του νόμου και της διοίκησης, που προέκυψε από το γεγονός της διάκρισης των εισαγωγέων στις δυο πιο πάνω κατηγορίες και της κατάταξης της στην κατηγορία των "νέων εισαγωγέων", θα ήθελα εν πρώτοις να παρατηρήσω ότι θα πρέπει να κριθεί μέσα στα πλαίσια των αρχών που έχει καθορίσει η νομολογία ερμηνεύοντας τη σχετική συνταγματική διάταξη. Ανάμεσα στις πρώτες αυθεντίες επί του προκειμένου πρωτεύουσα θέση κατέχει η απόφαση του τότε Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου στην υπόθεση ***Mikrommatis v. Republic***, 2 Α.Α.Σ.Δ. 125, στην οποία διευκρινίστηκε ότι ο όρος "ίσοι ενώπιον του νόμου" στο κείμενο του άρθρου 28.1 του Συντάγματος δεν έχει την έννοια της απόλυτης μαθηματικής ισότητας αλλά προστατεύει εναντίον μόνο αυθαίρετων διακρίσεων και δεν αποκλείει λογικές διακρίσεις που επιβάλλονται από τη φύση των πραγμάτων. Πρόσθετα διευκρινίστηκε ότι ο όρος "δυσμενής διάκριση" στο κείμενο της παραγράφου 2 του άρθρου 28 του Συντάγματος δεν αποκλείει λογικές διακρίσεις.

25

30

35

40 Σχετική επί του προκειμένου είναι και η υπόθεση ***Constantinou v. Republic*** (1966) 3 C.L.R. 572, στην οποία τονίστηκε ότι δυσμενής διάκριση υπάρχει μόνο όταν υποβάλλονται σε διαφορετική μεταχείριση δυο περιπτώσεις οι οποίες είναι καθ' όλα όμοιες. Το νομικό πλαίσιο μέσα στο οποίο θα κριθεί ο

παρόν ισχυρισμός της Αιτήτριας χαρακτηρίζεται επίσης από την αρχή σύμφωνα με την οποία εναπόκειται στον εκάστοτε αιτητή να ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση έτυχε από τη διοίκηση δυσμενούς πράγματι διάκρισης με την έννοια που έχει ο όρος αυτός στο κείμενο του άρθρου 28 του Συντάγματος. Σχετική επί του προκειμένου είναι η απόφαση στην υπόθεση *Miliotis v. Republic* (1969) 3 C.L.R. 597.

5

Τα Δικαστήρια αντιμετώπισαν και στο παρελθόν ισχυρισμούς για δυσμενή διάκριση σε βάρος εισαγωγέων που προέκυψε από την εφαρμογή πολιτικής της διοίκησης για κατάταξη των εισαγωγέων ελεγχόμενου εμπορεύματος σε παραδοσιακούς και νέους και την έκδοση άδειας εισαγωγής μόνο στους παραδοσιακούς εισαγωγείς τέτοιου εμπορεύματος. Η υιοθέτηση τέτοιας πολιτικής γινόταν πάντοτε κατ' εφαρμογή διαταγμάτων όμοιων με το υπό κρίση Διάταγμα. Η διάκριση αυτή των εισαγωγέων κρίθηκε πάντοτε ως λογική και όχι αυθαίρετη και, επομένως, δεν συνιστά παραβίαση της αρχής της ισότητας που προβλέπει το άρθρο 28 του Συντάγματος. Αναφέρω ενδεικτικά την υπόθεση *Impalex Agencies Ltd. v. Republic* (1970) 3 C.L.R. 361, στην οποία ο Υπουργός είχε αρνηθεί την έκδοση άδειας εισαγωγής πατατοσπόρου στους αιτητές με τη δικαιολογία ότι κατά την περίοδο των αμέσως προηγούμενων τριών ετών είχαν αναστείλει την εισαγωγή πατατοσπόρου που συνήθιζαν να εισάγουν νωρίτερα.

10

15

20

25

Στην παρούσα υπόθεση πιστεύω ότι η διάκριση που έγινε μεταξύ παραδοσιακών και νέων εισαγωγέων είναι λογική και δε συνιστά παραβίαση της αρχής της ισότητας. Η απαίτηση της Αιτήτριας να εισάξει μόνη της σχεδόν ολόκληρη την επιτρεπόμενη ποσότητα γαντιών, 50,000 από τα 58,000 ζεύγη, είναι αδικαιολόγητη και τυχόν έγκριση της θα συνιστούσε αφ' εαυτής δυσμενή διάκριση σε βάρος των άλλων εισαγωγέων, παραδοσιακών και νέων, που υπέβαλαν αιτήσεις εισαγωγής ελαστικών γαντιών.

30

Αναφορικά με το δεύτερο νομικό επιχείρημα της Αιτήτριας, ελπίζω να το έχω αντιληφθεί καλά σε όλη του την έκταση, νομίζω ότι θα πρέπει να υποδιαιρεθεί σε δύο σκέλη. Το ένα σκέλος αφορά την εγκυρότητα του Διατάγματος και η εισήγηση του κ. Δημητρίου είναι ότι το Διάταγμα είναι *ultra vires* του άρθρου 3 του Νόμου. Δεν μπορώ να αποδεχτώ την εισήγηση αυτή. Η γνώμη μου είναι ότι το επίδικο αυτό Διάταγμα, εξεταζόμενο υπό το φως του άρθρου 3 του Νόμου, δυνάμει του οποίου είχε εκδοθεί, δεν περιέχει τίποτε που να υποστηρίζει την άποψη ότι είναι *ultra vires* του Νόμου. Το Διάταγμα είναι καθ' όλα νόμιμο και έγκυρο. Το άλλο

35

40

σκέλος του επιχειρήματος αναφέρεται στην απόφαση του Υπουργού που αποτέλεσε τη βάση και την αιτιολογία της προσβαλλόμενης τελικής διοικητικής πράξης. Με την απόφαση εκείνη είχε γίνει η διάκριση και κατάταξη των εισαγωγέων στην κατηγορία παραδοσιακών και νέων με τις συνέπειες που έχω ήδη αναφέρει σχετικά με το ποσοστό της κάθε κατηγορίας. Η εισήγηση του κ. Δημητρίου επί του προκειμένου είναι ότι η διάκριση αυτή έγινε καθ' υπέρβαση της εξουσίας του Υπουργού εφόσον ούτε επιτρέπεται από το νόμο, ούτε βρίσκεται μέσα στα πλαίσια του Διατάγματος ορθά ερμηνευόμενου, ούτε εξυπηρετεί τους σκοπούς που καθορίζει ο Νόμος. Ο κ. Δημητρίου στηρίζει την εισήγηση του αυτή πάνω στην απόφαση του Δικαστηρίου μονομελούς δικαιοδοσίας στην υπόθεση *Savvides v. Republic* (1988) 3(B) C.L.R. 1359. Η απάντηση της κας. Ιωαννίδου επί του προκειμένου είναι ότι η υπόθεση εκείνη πρέπει να διακριθεί από την παρούσα και ότι εν πάση περιπτώσει δε με δεσμεύει και δεν πρέπει να την υιοθετήσω γιατί είναι, κατά την άποψη της, λανθασμένη.

Ανεξάρτητα από την απόφαση στην υπόθεση *Savvides* (ανωτέρω), η οποία πιστεύω θα πρέπει να περιοριστεί στα δικά της ιδιαίτερα περιστατικά, η απάντηση στο ερώτημα που εγείρεται βρίσκεται στην ερμηνεία που πρέπει να δοθεί στη φράση "να περιορίξει και ρυθμίσει την εισαγωγή των εν τω Διατάγματι καθοριζομένων εμπορευμάτων" μέσα στο κείμενο του εδαφίου (1) του άρθρου (3) του Νόμου, η οποία επαναλαμβάνεται μέσα στο κείμενο του Διατάγματος.* Αν η άποψη της Αιτήτριας ότι με την πιο πάνω φράση η μόνη ρύθμιση ή περιορισμός που ο Υπουργός δικαιούται να επιβάλει είναι να καθορίσει την ποσότητα του εισαχθησόμενου εμπορεύματος, τότε η επίδικη διάκριση των εισαγωγέων σε παραδοσιακούς και νέους έγινε καθ' υπέρβαση εξουσίας και είναι, επομένως, παράνομη, συμπαρασύρει δε σε ακύρωση και την πράξη που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής. Πιστεύω ότι η υπό κρίση φράση θα πρέπει να ερμηνευθεί λαμβανομένου υπόψη του κειμένου ολόκληρου του άρθρου 3, περιλαμβανομένου του εδαφίου (2), το οποίο μελέτησα με προσοχή και έχω φθάσει στο συμπέρασμα ότι η φράση δεν πρέπει να ερμηνευθεί στενά. Στην παρούσα περίπτωση ο Υπουργός περιορίσε την ποσότητα των ελαστικών γαντιών που θα εισαχθούν σε 58,000 ζεύγη. Η Αιτήτρια δεν εκφράζει οποιοδήποτε παράπονο για το γεγονός αυτό. Αν οι εξουσίες του Υπουργού να ρυθμίσει την εισαγωγή τους σταματούσαν μέχρι εδώ, θα αντιμετώπιζε πάλι το πρόβλημα σε ποιούς από τους εισαγωγείς που είχαν

* "διατάσσει τον περιορισμό και ρύθμιση της εισαγωγής εμπορευμάτων".

υποβάλει αίτηση θα παραχωρούσε την άδεια εισαγωγής και ποιο κριτήριο θα εφάρμοζε σε περίπτωση που όλοι αυτοί οι εισαγωγείς ζητούσαν άδεια να εισάξουν ολόκληρη την επιτρεπόμενη ποσότητα. Το πρόβλημα αυτό θα παρέμενε άλυτο γιατί οποιαδήποτε απόφαση του Υπουργού για έκδοση άδειας σε ένα από τους εισαγωγείς, απόφαση που θα συνεπαγόταν την απόρριψη της αίτησης των άλλων εισαγωγέων, θα υπόκειτο σε ακύρωση με το αιτιολογικό ότι ο Υπουργός ενήργησε καθ' υπέρβαση εξουσίας, εφόσον δεν είχε εξουσία να ρυθμίσει θέματα σχετικά με την ταυτότητα και το ποσοστό των εισαγωγέων που υπέβαλαν αιτήσεις εισαγωγής του ελεγχόμενου εμπορεύματος στους οποίους θα παραχωρείτο άδεια εισαγωγής. Έχω τη γνώμη ότι δε νοείται περιορισμός ή ρύθμιση της εισαγωγής οποιουδήποτε ελεγχόμενου εμπορεύματος χωρίς επιλογή του εισαγωγέα ή των εισαγωγέων στους οποίους θα εκδοθεί άδεια εισαγωγής και χωρίς καθορισμό της ποσότητας που ο κάθε αδειούχος εισαγωγέας θα εισαγάγει. Τόσο το άρθρο 3 του Νόμου όσο και το Διάταγμα, ορθά ερμηνευόμενα, παρέχουν στον Υπουργό εξουσία επιλογής του εισαγωγέα και καθορισμού της ποσότητας του ελεγχόμενου εμπορεύματος αναφορικά με την οποία θα παραχωρηθεί η άδεια εισαγωγής. Στην άσκηση των εξουσιών του αυτών στην παρούσα περίπτωση ο Υπουργός ακολούθησε μια συγκεκριμένη μέθοδο και υιοθέτησε ορισμένα κριτήρια για να κατανέμει την εισαχθήσασα ποσότητα στους διάφορους εισαγωγείς που υπέβαλαν αιτήσεις. Νομίζω ενήργησε μέσα στα πλαίσια των εξουσιών του εφόσον έχω ήδη αποφασίσει ότι η διάκριση των εισαγωγέων στις δυο κατηγορίες που υιοθέτησε δε συνιστά παραβίαση της αρχής της ισότητας των εισαγωγέων έναντι της διοίκησης, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 28 του Συντάγματος, και εφόσον δεν υπάρχει ισχυρισμός ότι συνιστά παραβίαση οποιουδήποτε άλλου δικαιώματος της Αιτήτριας. Δεν υπάρχει πλάνη περί τα πράγματα ή περί το Νόμο, ούτε υπάρχει κατάχρηση εξουσίας. Η επίδικη απόφαση είναι ως εκ τούτου αποτέλεσμα νόμιμης άσκησης της διακριτικής εξουσίας του Υπουργού.

Η προσφυγή απορρίπτεται και η προσβαλλόμενη πράξη επικυρώνεται. Δεν εκδίδω οποιαδήποτε διαταγή αναφορικά με τα έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.